

Pomorski Urząd Wojewódzki w Gdańsku
80-810 Gdańsk
Okopowa 21 / 27

PN-II.4131.8.2017

Gdańsk, 2017-03-03

Urząd Miasta i Gminy Gniew

INFORMACJA

Pismo przewodnie do rozstrzygnięcia nadzorczego.

Dzień dobry,

W załączeniu przekazuję rozstrzygnięcie nadzorcze.

Załączniki:

1. Rozstrzygnięcie nadzorcze.(3073841_2336201).pdf
2. Rozstrzygnięcie nadzorcze.(3073841_2336201).pdf.xades

Dokument został podpisany, aby go zweryfikować należy użyć
oprogramowania do weryfikacji podpisu

Data złożenia podpisu: 2017-03-03T13:12:45.248Z

Podpis elektroniczny

WOJEWODA POMORSKI

PN-II.4131.8.2017.AR

URZĄD MIASTA I GMINY
GNIEW

Wpłyn. 06 03. 2017

Gdańsk, dnia 03 marca 2017 r.

Znak 2928/17 Zał.

Podpis [signature]

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r., poz. 446 j.t. ze zm.)

stwierdza się nieważność

uchwały nr XXVIII/222/17 Rady Miejskiej w Gniewie z dnia 25 stycznia 2017 r. w sprawie przyjęcia Lokalnego Programu Rewitalizacji Miasta Gniew do roku 2020 w całości.

UZASADNIENIE

W dniu 3 lutego 2017 r. do Wojewody Pomorskiego wpłynęła uchwała nr XXVIII/222/17 Rady Miejskiej w Gniewie z dnia 25 stycznia 2017 r. w sprawie przyjęcia Lokalnego Programu Rewitalizacji Miasta Gniew do roku 2020, dalej: uchwała. Załącznik do uchwały stanowi Lokalny Program Rewitalizacji Miasta Gniew do roku 2020.

Jako podstawę prawną uchwały wskazano art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 14 ust. 1 w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji (Dz.U. z 2015 r. poz. 1777 ze zm.), dalej: u.r.

W toku czynności nadzorczych, pismem z dnia 23 lutego 2017 r., organ nadzoru zawiadomił Radę Miejską w Gniewie o wszczęciu postępowania nadzorczego w stosunku do przedmiotowej uchwały wskazując dostrzeżone uchybienia. Po dokonaniu analizy wyżej powołanej uchwały organ nadzoru stwierdził istotne naruszenia prawa, które skutkować powinny stwierdzeniem nieważności uchwały w całości.

Zgodnie ze zdaniem pierwszym Lokalnego Programu Rewitalizacji (str. 4), podstawą realizacji przedmiotowego programu jest uchwała Rady Miejskiej w Gniewie nr XX/151/2016 z dnia 4 maja 2016 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia Lokalnego Programu Rewitalizacji Miasta Gniew na lata 2016-2020 oraz uchwała nr XXIII/174/16 z dnia 31 sierpnia 2016 r. o wyznaczeniu obszarów zdegradowanych i obszarów rewitalizacji oraz ustalenia prawa pierwokupu. Zgodnie z art. 8 ust. 1 u.r. w przypadku gdy gmina zamierza realizować zadania własne, o których mowa w art. 3 ust. 1 u.r., rada gminy wyznacza w drodze uchwały, z własnej inicjatywy albo na wniosek wójta, burmistrza albo prezydenta miasta, obszar zdegradowany i obszar rewitalizacji. W myśl art. 14 ust. 2 u.r. gminny program rewitalizacji jest sporządzany dla obszaru rewitalizacji wyznaczonego w drodze uchwały, o której mowa w art. 8. Jednocześnie wskazać należy, że zgodnie z art. 52 ust. 1 u.r. „do dnia 31 grudnia 2023 r. dopuszcza się realizację przedsięwzięć wynikających z

POMORSKI URZĄD WOJEWÓDZKI W GDAŃSKU

Wydział Prawny i Nadzoru

ul. Okopowa 21/27, 80-810 Gdańsk, tel.: 58 30 77 233, fax: 58 30 77 125

www.gdansk.uw.gov.pl, e-mail: wpm@gdansk.uw.gov.pl

programu zawierającego działania służące wyprowadzeniu obszaru zdegradowanego ze stanu kryzysowego, przyjmowanego uchwałą rady gminy, bez uchwalania gminnego programu rewitalizacji. W takim przypadku wyznaczenie w drodze uchwały obszaru zdegradowanego i obszaru rewitalizacji, strefy, a także uchwalenie miejscowego planu rewitalizacji nie jest dopuszczalne”. Z powyższego wynika zatem, że jeżeli gmina chce realizować zadania polegające na wyprowadzaniu obszaru zdegradowanego ze stanu kryzysowego bez uchwalania gminnego programu rewitalizacji nie może podejmować uchwały w sprawie obszaru zdegradowanego. Tym samym podjęcie takiej uchwały – jak przypadku Rady Miejskiej w Gniewie – determinuje konieczność podejmowania dalszych czynności zgodnie z ustawą o rewitalizacji. Z powyższego wynika zatem, że kwestionowana uchwała Rady Miejskiej w Gniewie jest uchwałą w przedmiocie przyjęcia gminnego programu rewitalizacji o której mowa w art. 14 ust. 1 u.r. i powinna być zgodna z przepisami ustawy o rewitalizacji, a w szczególności zawierać elementy obligatoryjne wskazane w art. 15 u.r. oraz wypełniać normy proceduralne poprzedzające przyjęcie gminnego programu rewitalizacji, opisane w art. 17 u.r.

W myśl art. 15 ust. 1 pkt 11 u.r. w programie rewitalizacji należy określić niezbędne zmiany w uchwale, o której mowa w art. 7 ust. 3 u.r. (dotyczącej składu i zasad działania Komitetu Rewitalizacji). Na stronie 17 załącznika do uchwały zawarto zapis, zgodnie z którym w niniejszym programie nie ma potrzeby powoływania Komitetu Rewitalizacji i ustalania zasad jego działania, bowiem Lokalny Program Rewitalizacji został wydany w oparciu o przepisy ustawy o samorządzie gminnym i nie jest konieczne powoływanie Komitetu zgodnie z procedurą przewidzianą w ustawie o rewitalizacji. Zapis ten swoją treścią nie wypełnia zatem normy wynikającej z art. 15 ust. 1 pkt 11 i art. 7 u.r., tym samym naruszając ten przepis.

W dalszej kolejności, zgodnie z art. 15 ust. 1 pkt 12 u.r., w gminnym programie rewitalizacji należy zawrzeć informację na temat ewentualnego ustanowienia Specjalnej Strefy Rewitalizacji, o której mowa w art. 25 u.r. Na stronie 17 załącznika do uchwały wskazano, że „z uwagi na tryb sporządzenia Lokalnego Programu Rewitalizacji (w oparciu o ustawę o samorządzie gminnym) nie istnieje podstawa prawna do ustanowienia Specjalnej Strefy Rewitalizacji. Gmina planuje dokonania analizy zastosowania tego narzędzia, tym bardziej, że w Uchwale nr XXIII/174/16 Rady Miejskiej w Gniewie z dnia 31 sierpnia 2016 roku w sprawie wyznaczenia obszarów zdegradowanych i obszarów rewitalizacji miasta Gniew, ustanowione zostało prawo pierwokupu nieruchomości położonych na obszarze rewitalizacji na rzecz Gminy Gniew. Zgodnie z przepisami ustawy o rewitalizacji prawo pierwokupu przestanie obowiązywać po 2 latach od podjęcia uchwały, o ile gmina nie sporządzi Gminnego Programu Rewitalizacji. W związku z faktem, iż w okresie krótszym niż 2 lata planuje się opracowanie GPR szczegółowo przeanalizowana zostanie zasadność ustanowienia Specjalnej Strefy Rewitalizacji”. Mając na względzie rozważania zawarte na wstępie, przesądzające o tym, że załącznik do uchwały stanowi gminny program rewitalizacji o którym mowa w art. 14 ust. 1 u.r., to zapis o braku podstaw prawnych do zawarcia w nim regulacji o wyznaczeniu Specjalnej Strefy Rewitalizacji nie wypełnia normy wynikającej z art. 15 ust. 1 pkt 12 u.r.

W treści gminnego programu rewitalizacji należy również wskazać sposób realizacji programu w zakresie planowania i zagospodarowania przestrzennego, w tym w przypadku wskazania konieczności uchwalenia miejscowego planu rewitalizacji, o którym mowa art. 37f ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - wskazanie granic obszarów, dla których plan ten będzie procedowany łącznie z procedurą scaleń i podziałów nieruchomości, a także wytyczne w zakresie ustaleń tego planu (art. 15 ust. 1 pkt 13 lit. c u.r.). Odnosząc się do tego obligatoryjnego elementu gminnego programu rewitalizacji, na stronie 18 załącznika do uchwały wskazano, że „w związku z realizacją Lokalnego Programu Rewitalizacji na podstawie ustawy o samorządzie gminnym nie ma możliwości sporządzenia miejscowego planu rewitalizacji. Analiza zasadności opracowania takiego planu zostanie wykonana w trakcie prac nad Gminnym Programem Rewitalizacji, których rozpoczęcie planowane jest w ciągu kolejnych dwóch lat”. Faktem jest, że ustalenie miejscowych planów rewitalizacji nie jest zadaniem obowiązkowym, niemniej jednak cytowany zapis z Lokalnego Programu Rewitalizacji nie wypełnia normy z art. 15 ust. 1 pkt 13 lit. c u.r.

W myśl art. 15 ust. 1 pkt 5 lit. a u.r. gminny program rewitalizacji powinien zawierać opis przedsięwzięć rewitalizacyjnych, w szczególności o charakterze społecznym oraz gospodarczym, środowiskowym, przestrzenno-funkcjonalnym lub technicznym, w tym listę planowanych podstawowych przedsięwzięć rewitalizacyjnych, wraz z ich opisami zawierającymi w odniesieniu do każdego przedsięwzięcia: nazwę i wskazanie podmiotów je realizujących, zakres realizowanych zadań, lokalizację, szacowaną wartość, prognozowane rezultaty wraz ze sposobem ich oceny w odniesieniu do celów rewitalizacji, o ile dane te są możliwe do wskazania. Taka lista stanowi załącznik nr 4 do Lokalnego Programu Rewitalizacji. Zgodnie z art. 16 ust. 1 u.r. zamieszczenie w gminnym programie rewitalizacji, w ramach ww. listy, przedsięwzięcia rewitalizacyjnego, którego realizacja stanowi zadanie podmiotu publicznego innego niż gmina, wymaga zgody tego podmiotu. W Lokalnym Programie Rewitalizacji brak jest informacji w przedmiocie wyrażenia takiej zgody przez wymienione w liście podmioty.

Niezależnie od powyższego organ nadzoru wskazuje, że przyjęcie gminnego programu rewitalizacji winno również zostać poprzedzone szeregiem czynności wskazanych w art. 17 u.r. W myśl art. 17 ust. 2 pkt 3 u.r. wójt, burmistrz albo prezydent miasta, po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzenia gminnego programu rewitalizacji, przeprowadza konsultacje społeczne projektu gminnego programu rewitalizacji. Sposób przeprowadzenia konsultacji określa art. 6 u.r. Przebieg konsultacji społecznych został umieszczony w załączniku nr 3 do Lokalnego Programu Rewitalizacji. Analiza zawartych tam informacji nie pozwala jednak na stwierdzenie czy zostały spełnione warunki z art. 6 u.r. Brak jest informacji na temat zachowania 30 dniowego terminu na składanie uwag do gminnego planu rewitalizacji (art. 6 ust. 5 u.r.), podsumowania z przebiegu konsultacji przeprowadzonych poprzez sporządzenie ankiet oraz zgłaszanie uwag w formie pisemnej lub elektronicznej oraz informacji o odniesieniu się do zgłoszonych uwag (art. 6 ust. 7 u.r.). Uchwała wraz z załącznikiem nie pozwala także na stwierdzenie czy umieszczono w Biuletynie Informacji Publicznej dokumenty podlegające konsultacjom społecznym oraz

projekty dokumentów uwzględniające zmiany wprowadzone w wyniku konsultacji oraz informacji o podsumowaniu przebiegu konsultacji, o których mowa w art. 6 ust. 7 (art. 6 ust. 8 u.r.). W Lokalnym Programie Rewitalizacji brak również informacji o zamieszczeniu na stronie podmiotowej gminy w Biuletynie Informacji Publicznej informacji, o których mowa w ust. 7, dotyczących wszystkich przeprowadzonych form konsultacji społecznych. Czynność ta w myśl art. 6 ust. 9 u.r. kończy te konsultacje.

Zgodnie z art. 17 ust. 4 lit. a i b u.r. organ wykonawczy gminy winien również wystąpić do właściwych organów o zaopiniowanie projektu gminnego programu rewitalizacji. Z uchwały oraz załącznika nie wynika, aby dokonano takich wystąpień. Gmina nie udzieliła w tym zakresie żadnych wyjaśnień.

Wobec powyższego Wojewoda Pomorski stwierdził nieważność uchwały nr XXVIII/222/17 Rady Miejskiej w Gniewie z dnia 25 stycznia 2017 r. w sprawie przyjęcia Lokalnego Programu Rewitalizacji Miasta Gniew do roku 2020 w całości, jako istotnie naruszającej prawo, tj. art. 15 ust. 1 pkt 11 w zw. z art. 7 u.r., art. 15 ust. 1 pkt 12 u.r., art. 15 ust. 1 pkt 13 lit. c u.r., art. 16 ust. 1 w zw. z art. 15 ust. 1 pkt 5 lit. a u.r., art. 17 ust. 2 pkt 3 w zw. z art. 6 ust. 5, 7-9 u.r. oraz art. 17 ust. 4 lit. a i b u.r. w zw. z art. 14 ust. 1 u.r. w zw. z art. 52 ust. 1 u.r.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Od niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Pomorskiego.

Wojewoda Pomorski

Dariusz Drelich